GODZIENNA

Nr 146. ROK 1832. SOBOTA 2 CZERWCA.

Pismo to wychodzi codzień oprócz świąt uroczystych, niezawodnie o godz: 4 po południ: w drukarni ST. GIESZKOWSKIEGO.

PRENUMERATA:
Kwartalna........złp. 12.
Miesięczna....... „ 3.
Ner pojedynczy...gr: 10.
Za donic: od wier: g. 15.

Gazeta Krakowska.

OBSERWACYIE METEOROLOGICZNE.

Barometr dla lepszego porownania zredukowany na O ° Reaumiura.

Dzień godzina	Barometr na O° ℞.	Therm:	Higrometr	Wiatr	Stan Atmosf:	UWAGI.
7	27 6. 001	† 13.8	† 4 8	Wschodni słaby	Pogoda	
1 12	„ 5. 811	19.9	3.8	„ mocny	Pogoda z Chmurami	
3	„ 5. 438	21.2	4.0	„ „	„ „	
9	„ 5. 578	† 13.0	† 2.5	„ słaby	Pogoda	

Część Urzędowa.

KRAKÓW.

SENAT RZĄDZĄCY,

Wolnego Niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i Jego Okręgu.

Gdy wydarza się, iż pomimo ogłoszonego jeszcze w r. 1823. w gazetach krajowych ostrzeżenia, aby nikt z zagranicznych bez wyjednania sobie wprzód za pośrednictwem poselstwa, szczególnego zezwolenia, płodów literatury lub sztuk Nayjaśnieyszemu Cesarzowi Austryi nieprzesyłał, takowe płody są nadsełane, co spowodowało rząd ces: austryacki do ujęcia środków któreby dopełnienie naywyższey woli monarchy zapewniały; zaczem Senat w skutku uczynioney do siebie odezwy przez Rezydenta wspomnionego dworu, ostrzega powtórnie i zawiadamia kogo to interessować może, iż wszystkie od kogobądźkolwiek bez uzyskania naywyższego zezwolenia przesyłane rzeczonemu monarsze, drukowane dzieła, ryciny, litografije, rysunki, i inne sztuk płody, posyłającemu na jego koszt odsełancmi na powrót zostaną.

Kraków dnia 29 maja 1832 r.

Prezydujący *Szopowicz.*

Sekr: Jlny Senatu *Darowski.*

TAXA ŻYWNOŚCI NA MIESIĄC CZERWIEC. 1832 R.

CHLEB.	WAGA F.	WAGA Łót:
Bułka z nayprzednieyszey mąki pszenney za groszy 1. ma ważyć..................	...	9
Bułka z nayprzednieyszey mąki pszenney za grosz 2. ma ważyć..................	...	18
Chleb przenny z piękn. mąki za g. 6. ma ważyć	1	28
deto deto deto 12. deto	3	24
deto żytny z czystey deto 3. deto	1	7
deto deto deto 6. deto	2	14
deto żytny razowy za g. 6. deto	3	21½
deto deto deto 12. deto	7	11
Chleba promnickiego z czystey mąki żytney funt jeden ....groszy 2½.....	...	......

MĄKA.	TAXA zł:	TAXA gr:
Mąki pszenney nayprzed: miarka 8. kwartowa	1	3
deto żytney deto deto deto	...	23
PIWO.		
Piwa dubeltowego garniec, trzymający 18. stop: Magiera	...	12
Piwa białego flaszowego garniec trzymający 12. stop: Magiera..............................	...	6
MIĘSO.		
Mięsa wołowego dobrego funt..................	...	7
Cielęciny dobrey funt..............................	...	6½
Szkopowiny dobrey funt..............................	...	......
Wieprzowiny ze słoniną i skórą funt	...	9
deto zwaney schab funt...............	...	6
Słoniny świeżey funt	...	15
Polędwicy wołowey funt jeden	...	10
SÓL.		
Soli gruho tłuczoney kwarta jedna...........	...	16
deto miałko deto deto	...	15
Za jeden funt soli wagi krajowej	...	6

Część Nieurzędowa.

POLSKA.

WARSZAWA 29 Maja.

W IMIENIU NAYJAŚNIEYSZEGO
MIKOŁAJA I.
CESARZA WSZECH ROSSYI, KRÓLA POLSKIEGO
&c. &c. &c.

RADA ADMINISTRACYINA KRÓLESTWA.

Na pszedstawienie kommissyi rządowey spraw wewnętrznych, duchownych i oświecenia publicznego z dnia 15 maja r. b. chcąc ułatwić odbyt produktów rolniczych, postanowiła i stanowi:

Od czasu ogłoszenia ninieyszego postanowienia, wywóz wszelkiego rodzaju zboża z królestwa za granicę zostaje dozwolony, z zachowaniem przepisów taryffy celney obowiązującey.

Wykonanie ninieyszego postanowienia, rada administracyina kommissyom rządowym spraw wewnętrznych, duchownych i oświecenia publicznego, tudzież przychodów i skarbu poleca.

Działo się w Warszawie na posiedzeniu rady administracyiney d. $\frac{3}{15}$ maja 1832 r.

(podpisano) Namiestnik Jego Cesarsko-Królewskiey Mości w królestwie Polskiém, jenerał-feldmarszałek, xiążę Warszawski, hrabia *Paskiewicz* Erywański.

Radca sekretarz stanu.
(podpisano) J. *Tymowski.*

POSTANOWIENIE

WZGLĘDEM OSTATECZNEGO ROZWIĄZANIA SKŁADU BYŁEGO WOYSKA POLSKIEGO.

Za naywyższym Jego Cesarsko-Królewskiey Mości rozkazem, i stósownie do rozporządzeń artykułu 20 statutu organicznego przez N. Pana pod d. 14 lutego tegoż roku królestwu Polskiemu naymiłościwiey nadanego, względem połączenia na zawsze armii Cesarskiey i Królewskiey w jednę całość, nirieyszym ogłaszam:

1. Skład byłego woyska Polskiego ostatecznie rozwiązanym zostaje.

2. Woyskowi niższych stopni zostający w témże woysku do dnia 17 (29) listopada 1830 roku, niemniey ci, którzy w ciągu rokoszu przez rząd buntowniczy do służby woyskowey powołani byli, zostają stósownie do naywyższey woli objawioney w wydaném wraz z nirieyszém rozporządzeniem, osobném postanowieniu, przeznaczeni do pułków armii N. Pana.

3. Officerowie wszelkiego stopnia, którzy służyli w szeregach rokoszan, tak ci, którzy zostali wzięci z orężem w ręku, lub złożyli go w królestwie Polskiem po wzięciu Warszawy, jako i ci, którym w łaskawości swojey N. Cesarz Jmć i Król raczył naymiłościwiey dozwolić powrotu do kraju z państw ościennych, niemniey urzędnicy z byłego woyska polskiego i z kommissyi woyny, którzy mieli udział w rokoszu, otrzymają świadectwa o uwolnieniu od służby; dopóki jednak takowe wydane im nie będą, pozostają pod zarządzeniem głównego sztabu czynney armii i używają opieki praw woyskowych rossyiskich, a wrazie przestępstwa ulegają tymże prawom.

4. Wspomnione uwolnienie officerów i urzędników byłego woyska polskiego niepozostawia im prawa, ani do noszenia munduru, ani do pobierania pensyi, podług rozporządzeń w tey mierze w królestwie Polskiem istniejących; jednak ze względu na ich żal, przeznaczonym został przez rząd dla tychże równie jako i dla pozostałych po nich wdów i sierot, trzyletni zasiłek pieniężny, stósownie do zasad przez Jego Cesarsko-Królewską Mość potwierdzonych, a przezemnie w postanowieniu z d. 15 (27) grudnia 1831 r., do wiadomości powszechney podanych.

5. Postanowienie nirieysze rozciąga się również do wszystkich officerów i urzędników byłego woyska polskiego, urodzonych w królestwie Polskiem, a wziętych wniewolę podczas działań wojennych i odprowadzonych w głąb cesarstwa, nieprędzey atoli, aż gdy powrót ich do królestwa ostatecznie zadecydowanym zostanie i gdy ci istotnie do królestwa powrócą. Co się tyczy osób wyłączonych od dobrodzieystwa ogólnego przebaczenia, naymiłościwiey królestwu Polskiemu udzielonego, samo się przez się rozumie, iż przepisy nirieyszego postanowienia do nich stosować się nie mogą.

6. Jenerałom, officerom i urzędnikom woyskowym, którzy nie mieli czynnego udziału w rokoszu, a teraz użyci są w służbie, nadaje się prawo zaniesienia prośby o przyjęcie ich do służby woyskowey rossyiskiey, lub cywilney w królestwie Polskiém, odpowiednie do posad obecnie przez nich posiadanych. Ci zaś z pomiędzy nich, którzy nie oświadczą życzenia weyścia do służby woyskowey rossyiskiey, ani też cywilney w królestwie Polskiem, lub też, z jakichkolwiek bądź powodów, do służby przyjętemi nie będą, otrzymają świadectwa o uwolnieniu od służby, po ukończeniu poruczonych im tymczasowie czynności.

7. Jenerałowie, officerowie i urzędnicy woyskowi, którzy w ciągu rokoszu, dobrowolnie się stawili, jenerałowie i officerowie, którzy znaydowali się w Rossyi za remontą lub za urlopem, mogą również, jeżeli tego sobie życzą, zanieść prośbę o umieszczenie ich w służbie rossyiskiey, woyskowi w służbie woyskowey, zaś urzędnicy woyskowi w administracyi woyskowey rossyiskiey. Wszyscy inni zostaną uwolnieni od służby: ci, którzy w ciągu rokoszu dobrowolnie się stawili, podług osnowy artykułu 3go i 4go nirieyszego postanowienia; ci zaś, którzy znaydowali się w Rossyi za remontą lub urlopem,

z pozostawieniem ich przy prawach i przywilejach, istniejącemi w królestwie Polskiem postanowieniami wydanych, z wyłączeniem jednak prawa noszenia munduru.

8. Jenerałowie i officerowie byłego woyska polskiego, którzy pozostali wierni przysiędze, po uczynioném przez nich oświadczeniu, życzą weyść do służby woyskowey rossyiskiey, będą umieszczeni w tych korpusach i pułkach, wyjąwszy gwardyi, które sami sobie obiorą; co do osób, znaydujących się przy boku Jego Cesarsko-Królewskiey Mci, dalsze onychże przeznaczenie, N. Pan sobie samemu pozostawić raczył.

9. Do wydawania świadectw uwolnionym od służby jenerałom, officerom i urzędnikom woyskowym, i do roztrząsania i rozstrzygnienia prośb o przyjęcie do służby woyskowey rossyiskiey i cywilney w królestwie Polskiem podawanych, ustanawia się w Warszawie osobna kommissya, pod prezydencyą jenerała leytnanta Sulimy; na członków teyże przeznaczeni zostają, jenerałowie majorowie: Dawewski i Plautin.

10. Kommissya ta nazywać się będzie *Kommissyą przeznaczenia officerów i urzędników byłego woyska polskiego*; a obowiązki jey określone będą w osobnym przepisie.

Warszawa d. 19 kwietnia (1 maja) 1832 r.

(podp.) Główno-Kommenderujący czynną Armiją, Jenerał-Feldmarszałek, Namiestnik Królestwa Polskiego, Xiążę Warszawski, Hrabia *Paskiewicz Erywański.*

ANGLIA

LONDYN 18 Maja.

Na krótki czas przed odeyściem poczty, wyszło drugie wydanie jedney z tuteyszych gazet wieczornych, która obeymuje oświadczenie hrabiego Grey i lorda Althorp, iż od króla Jmci otrzymali dostateczne zapewnienie utrzymania bilu reformy, i dla tego obeymują znowu urząd ministrów.

Na sessyi izby niższey d. 18 b. m. Pan Hume zapytał się, czyli skład ministeryum jest już urządzony? na co lord Althorp odpowiedział, że ma wszelki powód mniemać, iż to nastąpiło; gdy zaś teraz ministrowie widzą podobieństwo utrzymania bilu reformy, pozostaną więc na urzędzie. (Okazano zadowolenie.) Pan Peel oświadczył, iż był wzywany do objęcia urzędu, pod warunkiem jednak zezwolenia na wyłączną reformę; wezwanie to pochodziło od lorda Lyndurst i xięcia Wellingtona; lecz odpowiedział, iż pod takim warunkiem nie może przyjąć żadnego urzędu; ciągle bowiem był przeciwny bilowi jako środkowi rewolucyjnemu i nadwerężającemu konstytucyą. Dodał, iż nigdy nieubiegał się o urząd, lubo zawsze gotów był czynić wszelką ofiarę dla dobra kraju. Lord Althorp uczynił uwagę, iż nikt nie miał nigdy zacnego Pana Peel w tak niegodném podeyrzeniu, iże uczciwość jego charakteru jest powszechnie znana. Pan Baring powiedział, iż oświadczenie zacnego lorda (Althorp) względem uchylenia trudności, jakie zachodziły w pozostaniu ministrów na urzędzie, jest dla niego bardzo przyjemne. Dodał daley, iż xiąże Wellington powiedział mu, iż musiałby się wstydzić wyjść na ulicę, gdyby wzbraniał się udać do króla. Udał się więc do monarchy, dał mu swoją radę, i gdyby był jaki układ przyszedł do skutku, wspomniony xiąże nieprzyjąłby był żadnego urzędu. (Zawolano: *Słuchaycie! Słuchaycie!*) Król żądał, aby bil reformy wprowadzono. Monarcha ani na chwilę nie zaniechał tego środka. Był przeciwny mianowaniu zbyteczney liczby parów; w takiém zdaniu znalazł go xiążę Wellington, i dla tego nie omieszkał dać żądaney rady. Pan Vyveyn bronił także postępowania xięcia Wellingtona, i oświadczył, iż nie dałby się odstraszyć nowym powszechnym wyborem członków izby wyższey parlamentu, gdyby tak postanowiono.

Dnia 15 b. m. odprawiło się także w Edynburgu zgromadzenie stronników reformy, na którém było 80,000 ludzi. Deputacya birminghamska, na którey czele był Pan Altwood, podała adress Królowi Jmci; hrabia Grey podał adressy od wszystkich prawie większych miast krajowych.

Gazety tuteysze umieściły umowę zawartą d. 16 grudnia 1831, a niedawno ratyfikowaną, względem twierdz belgiyskich. Stronami umawiającemi się są: N. Król Jmć Angielski, N. Cesarz Jmć Austryacki, N. Król Jmć Pruski i N. Cesarz Jmć Rossyjski, z jedney strony, a N. Król Jmć Belgiyczyków z drugiey. Francya (jak wiadomo) nie miała żadnego udziału. Umowa ta obeymuje 7 artykułów. Artukuł 1 wyraża, iż wszystkie szańce twierdz Menin, Ath, Mons, Philippville i Marienbourg, mają bydź zniesione; przyszłe bowiem ich utrzymanie zrządziłoby czterem dworom bezużyteczne wydatki. Według art: 2go, wszystkie zapasy wojenne i t. d. znaydujące się w tych twierdzach, powinny bydź w przeciągu miesiąca po ratyfikacyi, lub prędzey, jeśliby można, sprowadzone do innych twierdz, pozostać się mających. Podług art: 3go, zniesienie rzeczonych twierdz ma się rozpocząć w przeciągu 2ch miesięcy po ratyfikacyi, tak, aby miasta te przestały bydź warowniami; całkowite zaś zniesienie ma się ukończyć do d. 31 grudnia 1833 r. W artykule 4tym król belgiyczyków obowiązuje się utrzymać inne twierdze w dobrym porządku. Umowa ta jest podpisaną przez pełnomocników konferencyi, a ze strony belgiyskiey przez jenerała Goblet.

Na sessyi izby niższey d. 17 b. m. podano znowu liczne petycye z wezwaniem izby, aby nieuchwalała pieniędzy, dopóki bil reformy w całey rozciągłości nie będzie przyjętym. Pan Paget wezwał kanclerza skarbowego, aby izbie dał objaśnienie o stanie układów względem ministerium. Lord Althorp oświadczył, iż w tey mierze nic jeszcze pe-

wnego powiedzieć nie może; wypada mu jednak powtórnie zapewnić, iż dawnieysi ministrowie niepozostaliby na urzędzie, gdyby nie pozyskali możności utrzymania bilu reformy. Lord Ebrington wynurzył nadzieję, iż ministrowie w krótce będą mogli donieść o zaspokajającym układzie. Publiczne zgromadzenia we wszystkich prawie częściach kraju, były powodem rozpraw, do których Pan O'Connel, lord Althorp, P. Hume, P. Wood i P. Baring należeli.

FRANCYA

Paryż 16 Maja.

Gazeta Francyi donosi z Tulonu pod d. 8 b. m.: — Listy z Nawarynu, które korweta Diligente przywiozła, potwierdzają wiadomość o rewolucyi w Grecyi. Admirałowie trzech mocarstw zachowali ścisłą neutralność, i tylko tymczasowie zajęli Naupliją. — Statek parowy Sphinx wrócił tu z Korsyki; lecz zaraz przez telegraf otrzymał zalecenie, aby znowu wypłynął; ma zaś rozkazy, które dopiero na morzu mogą bydź odpieczętowane.»

Mniemają, iż jutro ogłosi *Monitor* postanowienie królewskie względem uzupełnienia ministeryum, co stało się potrzebném przez śmierć Pana Perrier. Dziś rozchodzi się pogłoska, iż xiążę Decazes będzie prezesem rady ministrów i ministrem spraw wewnętrznych, a Pan Beniamin Delessert ministrem przychodów w mieysce barona Louis; że hrabia Montalivet oddali się, i obeymie przyrzeczony mu dawniey urząd naczelnika administracyi listy cywilney, i że inni ministrowie pozostaną tymczasowie na swoich urzędach.

ROSSYA.

Petersburg 15 Maja.

W Charkowie, umarł 26 z. m. radca kollegialny Teodor Grzegorza syn Paskiewicz, oyciec fedldmarszałka xięcia Warszawskiego.

Stosownie do ukazu J. C. M. z dnia 2 stycznia 1831 r. nałożone zostają areszta na kapitały i następne dobra: w obwodzie białostockim: Makowlany, radcy stanu, Raymunda syna Stanisława Rembielińskiego; Hieronimów, w powiecie białostockim, jenerała woysk polskich Koźmy, syna Antoniego Dziekońskiego; Turops dolna, w tymże powiecie, szlachcica Leona, syna Symona Skiwskiego, za znaydowanie się ich w królestwie Polskiém.— W gubernii wołyńskiey: na 41 dusz ze wsi Ulbarowa, w dubieńskim powiecie i 350 dzies: ziemi, czyniących dochodu 164 r. sr. Krzysztofa syna Michała Miaskowskiego, z powodu przyłączenia się do powstańców polskich dwóch jego synów Napoleona i Romana, którzy, za utwierdzonym przez N. Pana, wyrokiem wołyńskiey kommissyi gubernialney, pozbawieni są prawa sukcessyi po oycu; na 78 dusz w wsi Perediele, w powiecie rowieńskim, dochodu 750 r. sr., Ignacego, syna Antoniego Kulczyckiego, z powodu wydalenia się jego niewiadomo dokąd; na 28 dusz w części wsi Gruszwice, dochodu 200 r. sr. byłego woysk polskich porucznika Pawła syna Stanisława Dunina, z powodu wydalenia się jego z majątku, niewiadomo dokąd, i na 357 dusz, we wsiach Hulowce i Xiążecynie, dochodu 11,725 r. ass: obyw: Mateusza syna Franciszka Zalewskiego, z powodu wydalenia się jego z synem Janem, również do niewiadomego mieysca. *(Spis: aresz:)*

TURCYA

Alexandrya 24 Marca.

Kampania w Syryi przedłużyła się i nie idzie podług życzenia naszego vice-króla.— Dnia 9 b. m. Ibrahim basza kazał trzem batalionom weyść przez wyłom do Akry; lecz uderzenie nastąpiło z wielkim nieładem; brakowało zupełnie przewodników; woysko zostało między dwoma murami twierdzy tak ściśnione, iż nie mogło użyć broni. Woysko Abdallaha baszy miało dawać bardzo mały odpor, wszelako nie wzięto twierdzy. Słychać, iż Abdallah basza miał między murami miasta postawić kilka baryłek prochu, który kazał zapalić po weyściu egipcyan, co skłoniło ich do mniemania, iż miny są pod miastem; uciekali więc w wielkim nieładzie, a załoga korzystała z tego, i wyrugowała ich ze stratą. Żolnierze egipscy mieli okazywać wielką odwagę, i niepomyślny skutek przedsięwzięcia przypisują tylko nieregularności, z jaką uderzenie nastąpiło. Ibrachim basza chciał z początku powtórnie szturm przypuścić; codzień oczekiwaliśmy wiadomości o zdobyciu twierdzy lecz według rapportów wczoray nadeszłych, postanowił zostawić przed Akrą kospus obserwacyjny, a z większą częścią woyska swego posunąć się ku Belbek, dla opanowania wąwozów w górach przed nadeyściem woyska sułtana. Tu czynią się przysposobienia do obrony portu, flotta i 10 statków palnych pod kierunkiem maytków greckich, są prawie w gotowości do wyjścia na morze.